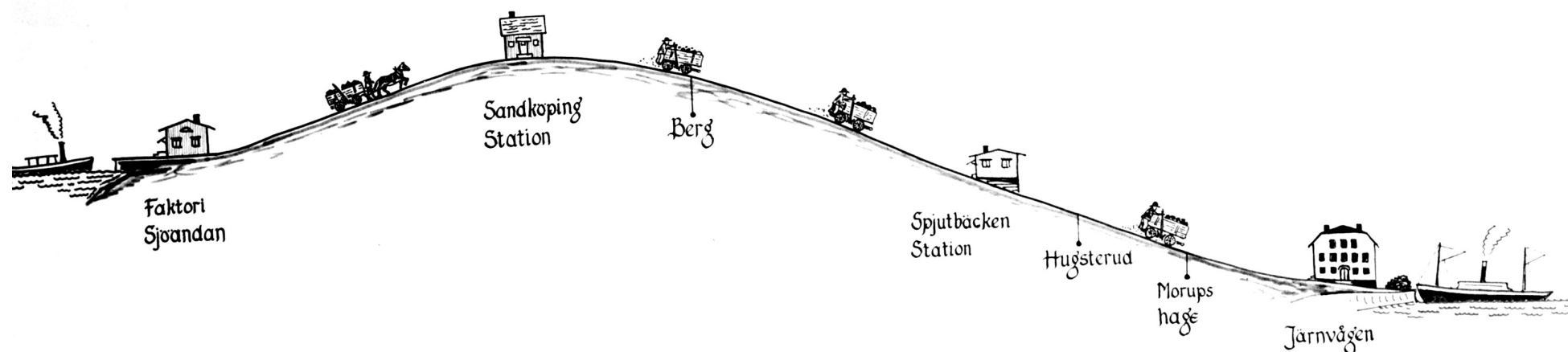

1850 invigdes Sveriges andra järnväg, den hästdragna Christinehamns-Sjöändans järnväg

som, efter transport på Filipstads Bergslags Kanal och Norsbäcks kanal, tog bergslagens järnprodukter den sista biten ned till järnvågen i Kristinehamn vid Väneren och därifrån sjövägen vidare ut på världsmarknaden.

”Uppförsbacken vid Sjöandan var 1,8 km lång och här stretade och drog hästar järnlastade, tunga vagnar till toppen vid Sandköping. Där släpptes de med sina bromsare och i 9 km nedförsbacke gick sedan allt av sig själv. Banan var försedd med mötesplatser. Andra tålmodiga dragare kämpade med norrgående tomvagnar och insprängda lastade vagnar.

1858 sker en stor förändring. Då anskaffas två ånglokomotiv, ”Sjöandan” och ”Kristinehamn”.

1864, då trafiken var mest intensiv, bestod vagnparken av tre ånglok, 49 godsvagnar och 6 personvagnar. Sju dubbelturer om dagen var regel varav två med personvagnar. Varje dag mötte i Sjöandan passagerar- och bogserbåten ”Franz von Schéele” från Filipstad.”